

Kázeň z ev. Služieb Božích, Bratislava (NK), 9. 5. 2024,
18.00, **Vstúpenie Krista Pána na nebesá**, ES 157, 164,
216, 410, A 40, Ž 113, ev: L 24, 50 - 53

Marek 16, 19 - 20: „¹⁹ Keď im to Pán Ježiš dopovedal, bol vzatý do neba a posadil sa po pravici Božej. ²⁰ Oni však vyšli a kázali všade, a Pán im pomáhal a potvrdzoval slová znameniami, ktoré ich sprevádzali. Amen.“

Milí bratia a milé sestry!

Vstúpenie Krista Pána je v porovnaní s Vianocami či Veľkou nocou **nenápadným a tak trochu zabudnutým sviatkom**. Hovorí však o **slávnej udalosti**, keď po svojom obetavom živote, po svojom veľkom utrpení, potupnej smrti a zmŕtvychvstaní vstúpil Pán Ježiš na nebesá. Stalo sa v 40. deň po Jeho vzkriesení.

Vo Viere všeobecnej kresťanskej sme vyznávali, že **Ježiš „vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho.“** Viera všeobecná kresťanská je vyznaním, ktoré pochádza zo staroveku (z Ríma z 2. - 3. stor.). **Pre ľudí v staroveku nebesá** (či *nebo*)

znamenali čosi iného, ako pre nás. My pod nebesami chápeme:

- **oblohu** nad našou hlavou - odkiaľ niekedy sneží, inokedy prší či svieti slnko, lietajú tam lietadlá,

- **časť vesmíru** preskúmanú síce menej ako zem, no nebesá nespájame s náboženskou úctou.

Ľudia v staroveku však premýšľali a vyjadrovali sa inak. Oveľa viac používali obraznú reč. Aj výraz **NEBESÁ** (*nebo*) vtedy označoval nielen časť vesmíru, ale bol **náboženským obrazom pre vyvýšenosť, vznešenosť a zvrchovanosť**. Pre svoju vyvýšenosť, oddelenosť a nekonečnosť vzbudzovali **nebesá** v ľuďoch staroveku úctu a bázeň. Stali sa **SYNONYOMOM PRE SÍDLO BOHA, PRE BOŽIU VLÁDU**. Preto sa v Biblii často hovorí, že Boh býva v nebesiach (Žalm 115, 3; 1. Kráľov 8, 30), zahaľuje sa v oblaku (4. Mojžišova 10, 11), sídli vysoko (Žalm 113, 4.6).

Nebo je to nedostupné, nad čím nemáme vládu, a predsa sme na tom závislí. Poľnohospodári tomu rozumejú. Na to, čo sa deje na nebi, odkiaľ prichádza slnko a dážď závisí, či bude alebo nebude úroda.

Ak vo Viere všeobecnej kresťanskej vyznávame, že **Ježiš vstúpil na nebesá, nie je to údaj priestorového určenia, ani to nemá nič s kozmonautikou.** Ide o obraznú reč, o **OBRAZ VYVÝŠENIA KRISTA UKAZUJÚCI, ŽE JEŽIŠ JE NA KLÚČOVOM MIESTIE, ŽE CIEĽ JEHO PRÍBEHU JE U BOHA, ŽE BOH HO PRIJAL A OSLÁVIL.**

Aj dnes hovorievame, že niekto sa „dostal až hore“, na vysoký post. V zamestnaní býva človek povýšený do funkcie či zosadený z nej. **Cesta hore súvisí s právomocami, s mocou.** Preto sa v súvisí s tým, že *Ježiš vstúpil na nebesá*, vo vyznaní viery hovorí aj tom, že *Ježiš sedí na pravici Boha Otca všemohúceho.* **Miesto po pravej ruke (pravici) vládára - jeho trónu, bolo v staroveku určené tomu, kto vykonával vládarovu moc.**

V Žalme 110, 1 - 2 čítame: „*Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojim nohám. Žezlo tvojej moci vystrie Hospodin zo Siona. Panuj uprostred svojich nepriateľov!*“

Podobne v Efezským 1, 20 - 21: „*Túto moc dokázal na Kristovi, keď Ho vzkriesil z mŕtvych a posadil si Ho na pravici v nebesiach, nad všetky kniežatstvá, mocnosti, moci, panstvo a nad každé meno, menované nielen v tomto, ale aj v budúcom veku.*“

Kto sa ocitne „hore“, neraz sa zmení. Užíva si moc, presadzuje seba a svoje predstavy - po dobrom či zlom, bez ohľadu na druhých. Z výšky mu miznú detaily, zostávajú len veľké plány, veľké celky. Jednotlivý človek sa stráca.

Celkom inak je to u JEŽIŠA. On vstúpil na nebesá a sedí na pravici Božej - je povýšený na Božiu úroveň. Avšak **PO NIKOM SA NEŠPLHAL. NIKOHO NEPREHLIADAL. NAJVYŠŠIA MOC JE DANÁ TOMU, KTO SA PONÍŽIL.** Najprv zostúpil zo slávy neba, aby sa k nám ľuďom sklonil, aby slúžil druhým. Ježiš **NEPODĽAHOL POKUŠENIU MOCI. SVOJU MOC NIKDY NEZNEUŽIL.** V Efezským 4, 9 - 10 o tom čítame: „*Čo iného znamená to: vstúpil, ako že aj zostúpil do nižších častí zeme? Ten, čo zostúpil, je ten istý, čo aj vystúpil nad všetky nebesá, aby naplnil všetko.*“

V JEŽIŠOVI, ktorý vstúpil na nebesá a sedí na pravici Božej, **MÁME „HORE“ SVOJHO ZÁSTANCU**. Nie Toho, „ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami“ (Židom 4, 15a). Nie Toho, kto by zneužíval svoju moc proti nám. „Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky“ (Židom 13, 8). **Taký, akým bol keď bol „dole“, je i teraz „hore“**. **Verný vo svojej láske k nám, ktorá je prameňom odpustenia a milosrdenstva**. Preto Biblia nehovorí po Ježišovom tróne ako o tróne hrôzy, ale ako o „**tróne milosti**“. Sme k nemu s dôverou pristupovať, aby sme prijali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas (Židom 4, 16). Aj tam „hore“ sa Ježiš prihovára za nás. Zastáva sa nás. Chráni nás. **V Ježišovi máme vplyvné známosti na najvyšších miestach. To je na nezaplatenie.**

VYVÝŠENIE PONÍŽENÉHO JEŽIŠA NÁS UČÍ, ŽE ĽUDSKÉ PONÍŽENIE NEMUSÍ BYŤ VÝRAZOM ŽIVOTNEJ PREHRY. Naopak, môže byť svedectvom o tom, že sme nestratili ľudskosť, nezabudli byť milosrdnými,

láskyplnými bytosťami; že milujeme nielen keď je dobre, ale aj keď je ťažko.

Biblia pripomína, že VĎAKA KRISTOVI MÁME AJ MY SVOJ DOMOV V NEBESIACH (Filipským 3, 20). Dávať sa na udalosti z perspektívy neba je oslobodzujúce – ťažkosti nás nemusia deptať. Pravdaže, **pohľad do neba nám má byť posilou v zápasoch života, nie únikom zo sveta** – zrieknutím sa zodpovednosti za svet či pohrdaním ním.

VSTÚPENÍM KRISTA NA NEBESÁ SA ZAVRŠIL JEŽIŠOV PRÍBEH. Čo mal Ježiš vykonať, to vykonal. **NEKONČIA SA VŠAK NAŠE ÚLOHY**. Práve naopak. Ježiš hovorí: „Prijmite moc Ducha Svätého ... a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj v Samárii a až do posledných končín zeme“ (Skutky 1, 8). **MÁME BYŤ SVEDKAMI JEŽIŠOVEJ MOCI - MOCI JEHO: LÁSKY, VERNOSTI, ODPUSTENIA A MILOSRDENSTVA. V RADOSTI I V ŤAŽKOSTIACH UKAZOVAŤ ĽUĐOM NA KRISTA**.

Vstúpením Krista na nebesá sa završil Ježišov príbeh. Neznamená to, že Boží Syn odišiel do penzie, do nebeského

ničnerobenia. Z evanjelia (Mk 16, 19n) sme počuli sme, že Ježiš „bol vzatý do neba a posadil sa po pravici Božej. Oni (učenici) však vyšli a kázali všade, a Pán im pomáhal.“ **Po evanjeliách nasleduje v Novej zmluve kniha veľmi praktická. Skutky apoštolov** (gr. *praxeis apostolon*). Práve uistenie, že Pán Ježiš je na kľúčovom mieste - v nebesiach, kde sa za nás prihovára, **uistenie, že Boh sa k Ježišovi priznal, oslávil Ho**, potvrdil, že Ježišovo dielo, utrpenie a smrť neboli zbytočné - to **dávalo apoštolom silu k mnohej kazateľskej, misijnej aj diakonickej práci.**

To, že Ježiš vstúpil na nebesá neznamená, že by sa odklonil od nás ľudí. **Pán Ježiš sa od nás neodklonil. Nadalej pôsobí vo svete - či už v kázaní evanjelia, v modlitbách, v chlebe a víne svätej Večere, v každom čine pomoci Ježiš vo svete pôsobí. Chce konať aj cez nás. Dať nám istotu, že sa nemusíme báť zla a tých vo svete, ktorí si myslia, že nad nimi už nik nie je. Je! - Oslávený Pán Ježiš Kristus!** On má prevahu a vládu nad všetkým, čo život v tomto svete otravuje. Nad našimi starosťami, chorobami, rozladenými vzťahmi, nad mocnými v politike i armáde.

Podľa Neho, ktorého „Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán“ (Filipským 2, 9 - 11) sa orientujeme vo svojom zmýšľaní a počínaní. K Nemu - Ježišovi Kristovi máme smerovať, navigovať aj ďalších. Amen.

S použitím: Zvonimír Šorm & spol.: *Co jsem jako farář nakradl* (vyd. Kalich, Praha 2021),

David Balcar, *kázeň na Mk 16, 14 - 20 v: Provázky víry* (vyd. Kalich, Praha 2015):

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár